

33A TEMPORADA

iber:Camera

Concert inaugural

**MARTHA
ARGERICH**

**CUARTETO
QUIROGA**

**Bach, Brahms,
Schumann**

DIMECRES 5 D'OCTUBRE DE 2016, 20.30H
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Jorge R. Pombo
Viaje en la noche
2001
Oli/tela
Museu Can Framis. Barcelona
Pintura Contemporània Catalana
Fundació Vila Casas

Començar la Temporada amb Martha Argerich interpretant la Partita núm. 2 de Bach és un luxe per a tot amant de la música.

Juntament amb el Cuarteto Quiroga, un dels quartets més destacats de la nova generació europea, oferiran el Quintet de Schumann, peça que ha esdevingut tot un referent de la música de cambra del s. XIX.

Una vetllada musical irrepètible.

FUNDACIÓ
VILA CASAS

*Aquest programa ha estat possible gràcies
al generós suport de la Fundació Vila Casas*

*Per gaudir de la música necessitem: **SILENCI***

*Para disfrutar de la música necesitamos: **SILENCIO***

*To enjoy the music we need: **SILENCE***

Mòbils apagats

Móviles apagados

Mobile phones switched off

Alarmes desconnectades

Alarmas desconectadas

Alarms disconnected

Contingueu els estossecs

Contengan las toses

Contain your coughs

Moltes gràcies / Muchas gracias / Many thanks

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750)

Partita núm. 2, en do menor, BWV 826 (1726)

— Durada aprox. 20'

Sinfonia

Allemande

Courante

Sarabande

Rondeaux

Capriccio

Johannes Brahms (1833 – 1897)

**Quartet per a cordes,
en do menor, op. 51, núm. 1 (1865-1873)**

— Durada aprox. 32'

Allegro

Romanze

Allegro molto moderato e comodo

Allegro, alla breve

Robert Schumann (1810 – 1856)

**Quintet per a piano,
en mi bemoll major, op. 44 (1842)**

— Durada aprox. 29'

Allegro brillante

In modo d'una marcia (Un poco largamente)

Scherzo (Molto vivace)

Finale. Allegro ma non troppo

*Aquest vespre Martha Argerich toca un piano
de gran cua Steinway & Sons D274 de:*

MARTHA ARGERICH

PIANO

Nascuda a Buenos Aires, començà les seves primeres classes de piano als 5 anys amb V. Scaramuzza. Considerada una nena prodigi, poc després començà les seves actuacions en públic. El 1955 es traslladà a Europa i continuà els seus estudis a Londres, Viena i Suïssa amb Seidlhofer, Gulda, Magaloff, la Sra. Lipatti i Stefan Askenase. El 1957 guanyà els concursos de piano de Bolzano i Ginebra i el 1965 el Concurs Internacional Chopin de Varsòvia. Des de llavors, és una de les pianistes més destacades del món.

A més a més de les seves freqüents actuacions per tot el món com a solista i en recital, Martha Argerich sovint actua amb altres artistes en música de cambra com N. Freire, A. Rabinovitch, M. Maisky, G. Kremer i D. Barenboim. Segons comenta l'artista: "l'harmonia que es crea dins d'un grup de persones em dóna força i tranquil·litat".

Martha Argerich ha enregistrat amb EMI, Sony, Philips, Teldec i DGG. Ha rebut diversos premis Grammy, el premi de Gramophone com a "Artista de l'Any" i "Millor Gravació de Concert per a piano de l'Any", el "Choc" del Monde de la Musique, Künstler des Jahres Deutscher Schallplatten Kritik i els Premis de BBC Music Magazine, entre d'altres.

Actualment és directora artística del Festival Beppu al Japó; el 1999 va crear el Concurs Internacional de Piano i el Festival Martha Argerich a Buenos Aires i el juny del 2002 es llançà el Progetto Martha Argerich a Lugano.

Martha Argerich debutà a la Temporada de Cambra Ibercamera l'any 2005, el 2008 va tornar per oferir un recital amb Mischa Maisky i el 2015 actuà com a solista amb l'Orquestra Da Camera. Aquesta és la seva quarta actuació.

CUARTETO QUIROGA

Aitor Hevia, violí
Cibrán Sierra, violí
Josep Puchades, viola
Helena Poggio, violoncel

El Cuarteto Quiroga, el nom del qual ret homenatge a la figura del gran violinista gallec Manuel Quiroga, és el quartet resident a la Fundació Museo Cerralbo i, des de l'any 2014, responsable de la Col·lecció Palatina d'Stradivarius del Palacio Real de Madrid. És internacionalment reconegut com una de les agrupacions de cambra més destacades de la nova generació europea.

Guardonat en els concursos internacionals més prestigiosos, premi "Ojo Crítico" de RNE i Medalla d'Or del Palau de la Música Catalana de Barcelona, és habitual dels escenaris més importants del món: Berlín, Nova York, Amsterdam, París, Londres, Estocolm, Bogotà o Buenos Aires.

La seva creixent discografia –tres discs editats pel segell holandès Cobra Records ("Statements", "(R)evolutions" i "Frei Aber Einsam") i la seva recent col·laboració amb J. Perianes per a Harmonia Mundi – ha estat premiada per la crítica nacional i internacional, i els seus concerts són gravats i retransmesos per les emissores més importants d'Europa i Amèrica. Són professors al Conservatori Superior de Música d'Aragó i convidats a impartir cursos en universitats i conservatoris d'Espanya i de l'estranger.

Cibrán Sierra i la resta de membres del quartet desitgen expressar la seva gratitud als hereus de Paola Modiano per la seva generosa cessió del violí Nicola Amati "Arnold Rosé" del 1682.

El Cuarteto Quiroga debutà a la Temporada Da Camera el 2010; tornà a actuar-hi el 2011 amb el guitarrista Carles Trepal i el pianista José Enrique Bagaria i el 2012 amb el violista Jonathan Brown i la violoncel·lista Erica Wise. Aquesta serà la seva quarta actuació.

iber:Camera

5 experiències, 1 abonament

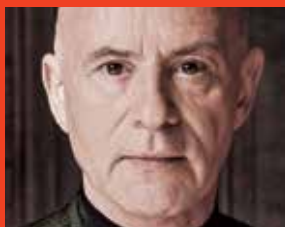
Cicle Orquestres
Internacionals
a L'Auditori
2016 - 2017

15/11/2016

CINQUENA DE MAHLER

Simfònica
de Ràdio Stuttgart
Christoph Eschenbach

Ravel, Mahler

27/01/2017

TRISTANY I ISOLDA

Simfònica
del Teatre Mariinsky
Gergiev | Westbroek

Liszt, Wagner

20/02/2017

SIMFONIA JÚPITER

Filharmònica d'Hongria
Kocsis | Farrés

Haydn, Mozart

24/04/2017

EL LLAC DELS CIGNES

Simfònica Txaiovski
Fedosseiev | Varvara

Rakhmàninov, Txaiovski

24/05/2017

LA CONSAGRACIÓ

Simfònica
de Ràdio Frankfurt
Orozco-Estrada | Capuçon

Beethoven, Txaiovski, Stravinsky

Cicle coproduït amb **L'AUDITORI**

T. 93 317 90 50 - www.ibercamera.com

EL GENI DE BACH I EL ROMANTICISME INSTRUMENTAL

Johann Sebastian Bach: Partita núm 2, en do menor, BWV 826

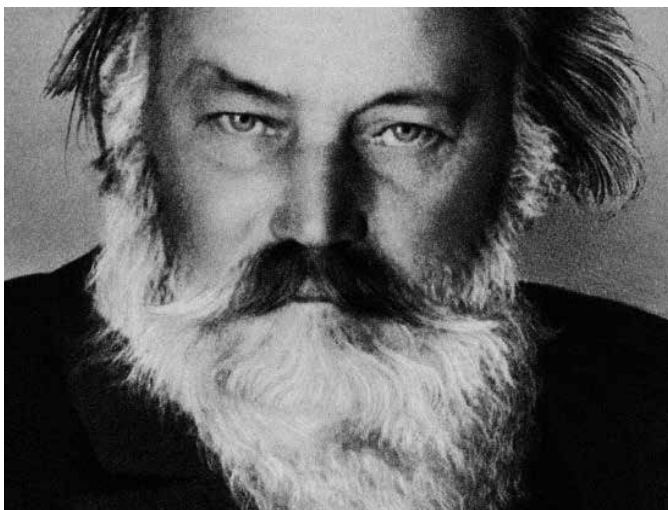
La *Partita BWV 826*, de Johann Sebastian Bach (1685-1750), forma part d'un grup de sis suites publicades entre 1726 i 1730 com a *Clavier-Übung I*, una de les fites de la música barroca, que en aquella època assolí la seva maduresa, coincidint amb els inicis de la Il·lustració.

El geni de Leipzig havia dedicat l'obra als "amants de la música i al delit dels esperits", i havia creat "una obra brillant, de gran sonoritat, expressiva i sempre amb elements de novetat", comentava Johann Nikolaus Forkel el 1802. En aquell temps, Bach ja havia escrit les *Suites angleses BWV 806-811* i les *Suites franceses BWV 812-817*, però la *Partita* forma part del grup més exigent de les obres de maduresa de Bach per a teclat, amb una estructura més lliure que les franceses o les angleses.

L'obra s'obre amb una *Sinfonia* que s'inscriu en el gènere de *musica seria*, perquè assoleix una profunditat expressiva al nivell de la música més densa que Bach hagués escrit per a teclat. Després, a la part de l'*Allemande*, adopta un aire que es debat entre la frescor i la melancònia, amb un treball contrapuntístic format a base de deliciosos detalls.

Família Bach (1685-1750) per Toby Edward Rosenthal, 1870

Fotografia de Johannes Brahms (1833-1897)

Els altres quatre moviments són més curts i més lleugers expressivament, i destaca la *Courante*, una peça plena de gràcia i lluminositat. La *Sarabande* és lenta, gairebé com un himne, amb la seva solemnitat, fins arribar al juganer *Rondeaux* i l'exigent *Capriccio* final.

Johannes Brahms: Quartet per a cordes, en do menor, op. 51, núm 1

Quant a Johannes Brahms (1833-1897), tota una icona del Romanticisme instrumental, amb els seus impulsos passionals, sentimentals i expressius, es convertiria en el compositor més gran del gènere del quartet de corda.

Quan rondava la quarantena, el juny de 1873, es trobava a Tutzing, en un repòs estival, al costat del llac Würmsee, als Alps bavaresos, on estava acabant els seus dos primers quartets, que havia iniciat gairebé una dècada en-rere, el 1865.

El *Quartet per a cordes núm. 1, op. 51* consta de quatre moviments, que es desenvolupen a partir d'un tema breu. L'obra presenta una gran unitat orgànica, amb un alt grau de sofisticació harmònica i una gran riquesa de textures, ja que l'autor volia aconseguir sonoritats orquestrals que es convertiren en tot un repte per als intèrprets. Estructurat temàticament, el primer moviment, *Allegro*, mostra la influència del *Quartet D. 703* de Franz Schubert (1797-1828) i els seus temes principals són ràpids, acabant amb ferocitat fins a la tonalitat de do major. El segon moviment, *Romanze*, és l'únic moment de repòs de l'obra, que adquireix un to bucòlic, i el final, d'una gran bellesa, es torna líric. L'*Allegro molto moderato e comodo* és una mena d'*intermezzo*, melancòlic per les seves línies descendents i sempre tendint al pessimisme. Per contra, l'*Allegro* final és impetuós, retorna a certs temes del primer moviment, és molt ric polifònicament i transmet molta positivitat, fins a precipitar-se en un final tràgic.

Robert Schumann: Quintet per a piano en mi bemoll major, op. 44

Un dels grans èxits de Brahms, l'estrena a Hannover del seu *Concert per a piano núm. 1 en re menor, op. 15*, el 1859, va ser interpretat per Clara Schumann, amb qui l'uniria una gran amistat i un amor més o menys platònic i que també seria la gran musa del seu marit, Robert Schumann (1810-1856). El compositor va escriure la major part de les seves obres per a piano -esdevenint, juntament amb les de Frédéric Chopin (1810-1849), nascut el mateix any, les fites més sublimes de la música romàntica per a teclat. El *Quintet per a piano en mi bemoll major, op. 44* és, també, tot un referent de la música de cambra del segle XIX. El músic el va compondre en poques setmanes entre el setembre i l'octubre de 1842, en l'anomenat "any de la música de cambra", en què creà també tres quartets de corda (op. 41), un quartet per a piano (op. 47) i el *Phantasiestücke per a trio amb piano op. 88*.

El *Quintet* està dedicat a Clara, que havia d'interpretar la part pianística en la primera audició privada, però a causa d'una dolència, finalment la interpretà Felix Mendelssohn (1809-1847), que aportà idees per millorar la composició. Quant a la pianista, estrenà l'obra el 8 de gener de 1843 a Leipzig, manifestant que és "esplèndida, plena de vigor i frescor".

En el moment en què la música de cambra es traslladava dels salons a les sales de concert, Schumann fou un innovador en el gènere, ja que, fins aleshores, els quintets amb piano estaven escrits per a piano, violí, viola, violoncel i contrabaix, mentre que en aquest cas se substitueix el contrabaix per un segon violí. Això és degut al fet que, en aquella època, el quartet de corda es convertí en el conjunt de cambra més prestigiós.

El *Quintet* de Schumann, que consta de quatre moviments, alterna passatges on els instruments conversen entre ells, amb altres parts on es crea un *concertante* que combina la força de les cordes amb el piano. L'*Allegro brillante* és enèrgic i presenta un segon tema dolce, típicament

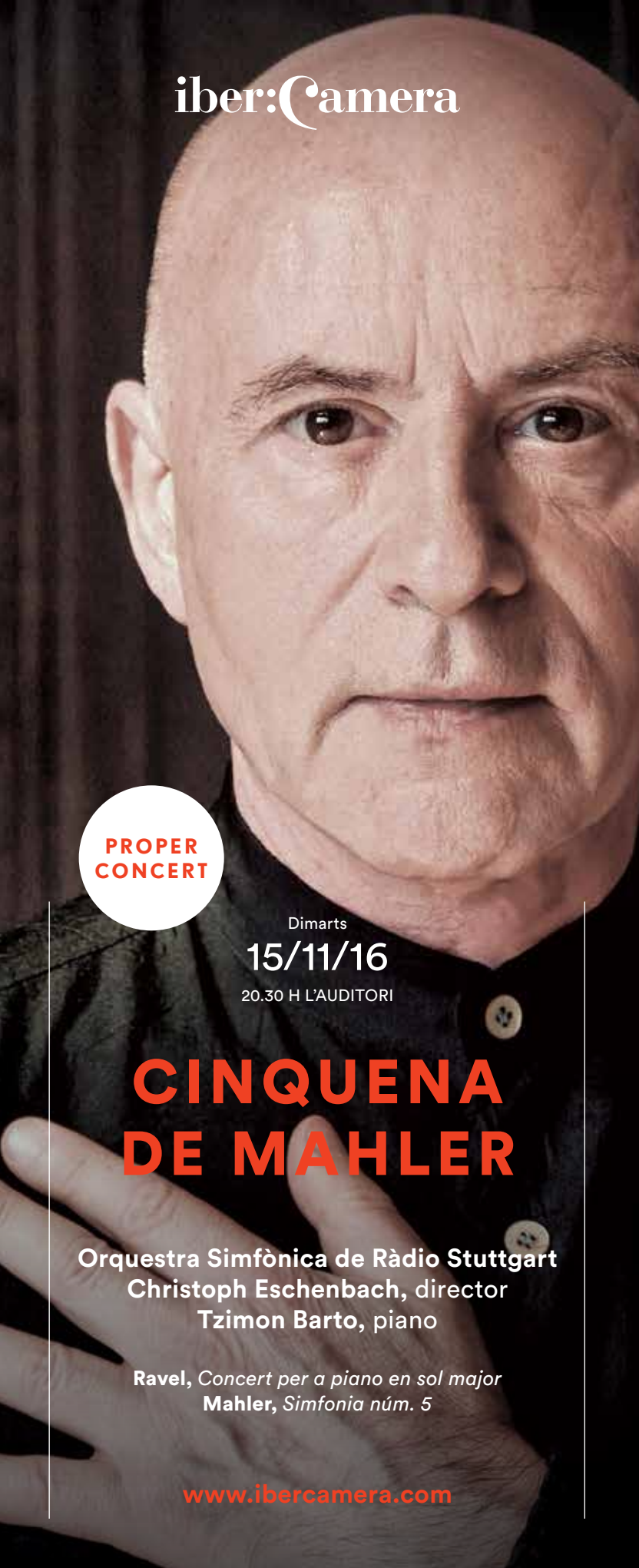

Robert Schumann (1810-1856) i Clara Schumann (1819-1896), litografia d'Eduard Kaiser, 1847

romàntic. El segon moviment, *In modo d'una marcia. Un poco largamente*, és una marxa fúnebre amb dues parts contrastades, un tema líric, gairebé com un lament, a càrrec del primer violí i el violoncel, i una segona més moguda liderada pel piano. L'Scherzo (*Molto vivace*) es mostra ple de vida i consta, bàsicament, d'escapes ascendents i descendents que inclouen dos tríos: un cànon líric per a violí i viola i un altre amb un *tempo* molt marcat. El final de la peça, l'*Allegro ma non troppo* exposa un tema principal que es combina amb el tema principal del primer moviment, a mode de doble fuga, fins arribar a una conclusió heroica i brillant.

Aina Vega i Rofes

Doctora en Humanitats, musicòloga i crítica

A close-up portrait of Christoph Eschenbach, a middle-aged man with a serious expression, looking directly at the camera. He has short, light-colored hair and is wearing a dark, high-collared shirt. The background is dark and out of focus.

iber:Camera

PROPER
CONCERT

Dimarts

15/11/16

20.30 H L'AUDITORI

CINQUENA DE MAHLER

Orquestra Simfònica de Ràdio Stuttgart
Christoph Eschenbach, director
Tzimon Barto, piano

Ravel, *Concert per a piano en sol major*
Mahler, *Simfonia núm. 5*

www.ibercamera.com

AMB EL SUPORT DE

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

Ajuntament de
Barcelona

AMB EL PATROCINI DE

Igen BioLab
SCIENCE FOR PEOPLE

MITJANS PATROCINADORS

Si voleu col·laborar amb nosaltres i conèixer els nostres programes de patrocini, contacteu amb:
Elisenda Ayats: eyayats@ibercamera.com

IBERCAMERA ÉS UNA EMPRESA DE

GRUPCAMERA

Av. Diagonal 433, 4t 1a
E-08036 Barcelona
www.ibercamera.com
ibercamera@ibercamera.com
T. 93 317 90 50
F. 93 277 72 78

Edició: **Ibercamera S.A.**

Disseny gràfic: **Ivó Alvarez i Anna Defez (concepte original, Mucho)**

Impressió: **Grafiko**

Dipòsit legal: **B 20864-2016**

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAI
VolART
BARCELONA

EXPOSICIÓ
15/09-18/12

JO MILNE

NO FAIG
*PREDICCIONS,
SINÓ EXCUSES*

Espai Volart
Ausiàs Marc 22 - Barcelona